

[Lilli Gyldenkilde]

får det jobtilbud, og det er præcis det, dette lovforslag handler om.

Men jeg håber som sagt, at udvalgsarbejdet vil vise, at man seriøst vil gå ind i drøftelser om at klare dette problem, for problemet er jo erkendt fra alle sider. Jeg tror, både det, fru Lone Dybkjær sagde, og det, den tidligere arbejdsminister, hr. Svend Auken, sagde, betyder, at vi må kunne finde frem til en løsning, også gerne sammen med andre selvfølgelig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 194:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

Af Svend Auken (S) og Lilli Gyldenkilde (SF) m.fl.

(Fremsat 21/4 83).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Forslaget går ud på at ophæve den regel, der blev gennemført ved ændringen af arbejdsløshedsloven i oktober 1982, om, at arbejdsløshedsdagpenge ikke udbetales de første 3 dage af en ledighedsperiode, der skyldes vejrlig.

Socialdemokratiet mener åbenbart her at have fundet en sag, der er så væsentlig, at det samme lovforslag om spørgsmålet skal fremsættes flere gange. Et identisk lovforslag blev nemlig fremsat af socialdemokratiet den 13. januar 1983, og det ligger nu til behand-

ling i arbejdsmarkedsudvalget. Også socialistisk folkeparti har tidligere fremsat et lignende forslag, nemlig forslag til folketingsbeslutning nr. B 45 den 14. januar 1983, bl.a. om dette emne, som ligeledes behandles i arbejdsmarkedsudvalget. Der er altså her tale om genbrug i allerhøjeste grad, og det forekommer mig måske egentlig lidt underligt, at vi i folketinget skal bruge vores tid på denne måde.

Jeg sagde ved førstebehandlingen den 18. januar i år af de to tidligere forslag, at reglen er et led i regeringens bestræbelser for at nedbringe statens udgifter til arbejdsløshedsforsikringen og forhindre, at der sker en utilsigtet anvendelse af systemet.

Bag gennemførelsen lå også det synspunkt, at arbejdsløshedsforsikringsmidler kun skal dække egentlige forsikringsmæssige forhold. Dette er stadig regeringens holdning.

Ved lovændringen i oktober 1982 blev det accepteret, at ledighed som følge af vejrlig er atypisk i forhold til arbejdsløshedsforsikringssystemet, da vejrligsledige kun vanskeligt kan anvises arbejde.

Det er regeringens opfattelse, at det økonomiske tab for lønmodtagerne ikke bør dækkes af arbejdsløshedsforsikringssystemet, men bør være et anliggende for de direkte implicerede parter. Dette blev som sagt vedtaget i oktober 1982. Arbejdsmarkedets parter havde derefter tiden til den 1. marts 1983 til at forhandle sig til rette.

Jeg er bekendt med, at kravet om økonomisk dækning ved ledighed på grund af vejrlig er indgået i overenskomstforhandlingerne. Det kan jo ikke være regeringens skyld, at parterne ikke kunne blive enige om en eventuel delvis kompensation for lønmodtagerne. Regeringen ønsker ikke nu at blande sig i det resultat, som ligeberettigede forhandlingsparter er nået frem til med hensyn til overenskomsten.

Socialdemokratiet anfører i bemærkningerne til lovforslaget, at det ønsker vejrligs-spørgsmål draget frem, fordi der er opstået specielle problemer efter 1. marts 1983. Så vidt jeg kan se, består disse specielle problemer i, at reglen er trådt i kraft den 1. marts, og det er måske nok et problem for nogle, men at der er opstået specielle problemer, kan man vist ikke sige.

Jeg vil gerne til slut sige, at jeg synes, at det er en urimelig mistanke, de to partier